

Eljáró bíróság: Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság
Ügyszáma: 3.Bf.112/2026/10.
Eljárás helye: Gyula
Eljárás formája: tanácsülés
Eljárás időpontja: 2026. augusztus 27.

í t é l e t

A Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság a rágalmazás vétsége miatt Tóth Márta és társa ellen indított büntetőügyben megtartott tanácsülés alapján a Békéscsabai Járásbíróság 8.B.73/2025/28. számú ítéletét a következők szerint megváltoztatja:

A vádlottak által elkövetett bűncselekményt rágalmazás vétségeként (Btk. 226. § (1) bekezdés 3. fordulat, (2) bekezdés b) pont) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

- [1] A járásbíróság Tóth Márta I. r. és Füßy Angéla II. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 226. § (1) bekezdés 3. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő, nagy nyilvánosság előtt jelentős érdeksérelmet okozó rágalmazás vétségében mondta ki bűnösnek. Ezért a vádlottakat 120-120 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, és mindkét vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg. Rendelkezett a bíróság a 240.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, valamint a magánvádló által lerótt feljelentési illeték visszatérítéséről.
- [2] Az ítélet ellen annak kihirdetésekor az I. r. és a II. r. vádlott a felmentés érdekében jelentett be fellebbezést, majd védőjük a törvényes határidőn belül írásban ugyanezen okból élt jogorvoslattal, amelyet azonban nem indokolt. Az ítélet kihirdetésekor a magánvádló három nap gondolkodási időt tartott fenn esetleges jogorvoslatának bejelentésére, amely eredménytelenül telt el.
- [3] A fellebbezések nem alaposak.
- [4] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el, tekintettel arra, hogy a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerinti, az ügynevezett történeti tényállás megalapozott volt, és az arra jogosultak egyike sem kért nyilvános ülést.
- [5] A vádlottak és a védő fellebbezésének irányára tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülbírálat teljeskörű volt. Ennek keretében a másodfokú bíróság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően a perrendi szabályok szerint folytatta le az eljárást, így nem merült fel a Be. 607. § (1) bekezdése és a 608. § (1) bekezdése szerinti, ügynevezett feltétlen; avagy a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti, a másodfokú eljárásban ki

nem küszöbölhető, úgynevezett relatív szabálysértés, amely a határozat hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna.

- [6] A történeti tényállás megalapozottsága mellett azonban a másodfokú bíróság észlelte, hogy a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont szerinti szerkezeti rész, nevezetesen az I. r. vádlott személyi körülményei, valamint a vádlottak előélete hiányosan került megállapításra, holott e körülményekre egyebekben az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során tényszerűen hivatkozott. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet annak [12] bekezdését követően az alábbiak szerint egészítette ki az iratok alapján.
- [7] Tóth Márta I. r. vádlott elvált, két, 9 és 5 éves gyermeke van, akiket a háztartásában nevel, más eltartásáról nem gondoskodik. Legmagasabb iskolai végzettsége szakközépiskolai érettségi, kozmetikus, sportedző képzettséget is szerzett; jelenleg egy áruházban dolgozik 4 órás munkaidőben takarítóként. A munkabére a családi pótlék és a gyermektartásdíjakból adódó havi jövedelme körülbelül 200.000 forint, vagyona egy békéscsabai lakás, amelynek értéke körülbelül 20 millió forint.
- [8] Tóth Márta I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét először a Békéscsabai Járásbíróság 13.B.80/2022/18. és a Gyulai Törvényszék 12.Bf.36/2023/11. számú 2023. május 10-én jogerőre emelkedett határozatával állapította meg a 2021. július 12. és 2022. február 06-a között elkövetett, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző rágalmazás vétsége miatt, amelyért 1 év időtartamra próbára bocsátotta.
- [9] Ezt követően a Békéscsabai Járásbíróság 7.B.18/2024/13. számú és a Gyulai Törvényszék 3.B.105/2025/10. számú, 2025. július 08-án jogerőre emelkedett határozatával a 2022. novemberében elkövetett, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rágalmazás vétsége miatt 100.000 forint (100 nap 1.000 forint/nap) pénzbüntetésre ítélte, amelyet az I. r. vádlott 2025. július 28-án megfizetett.
- [10] Füssy Angéla II. r. vádlott büntetlen előéletű.
- [11] Az elsőfokú bíróság által ítéletének [14]-[33] bekezdésében megállapított történeti tényállás vonatkozásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy az megalapozott, kiegészítésre, helyesbítésre nem szorul, ezért a Be. 591. § (1) bekezdés első fordulata alapján e tényállásra alapította döntését a felülbírálat során.
- [12] Rámutat arra is a másodfokú bíróság, hogy a vádlottak és a védő a hivatkozott történeti tényállást fellebbezésükben nem támadták, a bizonyítási eljárás során sem vitatták, hogy a tényállásban leírt fórumokon a nekik tulajdonított írásbeli és szóbeli közlések megjelentek, és hogy e közlések tőlük származnak.
- [13] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényálláshoz képest helytállóan állapította meg, hogy az abban rögzített vádlottaknak felrótt cselekmények tényállásszerűek, megállapítható a vádlottak alanyi bűnössége is, azaz mindkét vádlott vonatkozásában a szándékos elkövetés, amely mellett az ügyben nem merült fel jogellenességet kizáró ok, valamint nem volt helye a valóság bizonyítás elrendelésének sem.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletének [35] - [40] bekezdéseiben a két vádlott védekezésének irányát helyesen rögzítette. Hiszen az I. r. vádlott a cselekmény elkövetését azzal magyarázta, hogy a pótmagánvádas eljárásban született felmentő ítélet ellenében is hisz a gyermeke által neki elmondottakban, így a gyermek általi közléseket ismételte meg, amely mellett a gyermeke érdekében cselekedett.
- [15] Míg a II. r. vádlott arra hivatkozott, hogy hosszabb ideje kísérte figyelemmel az I. r. vádlott jogi ügyeit, az I. r. vádlott érdekében számtalan megmozdulást szervezett, és ő maga újságíróként felszólalt több alkalommal az ügyben annak érdekében, hogy a kislányt megfelelő módon hallgassák ki. További jogi lépéseket szorgalmazott, mert a gyermekvédelmi vonal álláspontja szerint nem megfelelően érvényesült az ügyben.

- [16] Emellett a II. r. vádlott védekezése is egyértelműen abban állt, hogy az I. r. vádlott mesélte el neki a történeteket, valamint a jogi eljárásokban keletkezett iratokat megismerte, így az általa készített videóriportban, illetve a tőle származó írások a gyermek elmondását tartalmazzák. A II. r. vádlott az utolsó szó jogán azt hangsúlyozta, hogy valójában az I. r. vádlott gyermekével kapcsolatos jogi eljárások azt mutatják be, hogy milyen állapotban van ma Magyarországon a gyermekvédelem. Nevezetesen, a társadalom igen, azonban a hatóságok, a hivatalok nem álltak a gyermek szava mellé. Valamint kitért arra is, hogy a pótmagánvádas büntetőeljárást követően meginduló gyámügyi eljárásokban később történtek igazolják azt, amit ő a videóriportban az I. r. vádlottnak vízionált.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének [56] bekezdésében helytállóan jelölte meg a szóban forgó bűncselekmény jogi tárgyát. Az elsőfokú ítélet [69] - [77] bekezdésében az elkövetési magatartás, nevezetesen a tényállítás, illetve a tények híresztelés körében kifejtett indokolás megfelel az irányadó bírói gyakorlatnak, azzal a másodfokú bíróság maga is egyetért.
- [18] Tekintettel pedig arra, hogy nemcsak tényállítással, hanem más által állított tény továbbadásával, azaz annak híreszteléssel is tényállásszerűen elkövethető a rágalmazás vétsége, az I. r. és a II. r. vádlott azon érvelése, hogy az I. r. vádlott gyermekének elmondását ismételték meg, mások, méghozzá az elsőfokú ítélet [89] bekezdésében rögzített indokolás szerinti nagy nyilvánosság előtt - az alanyi bűnösség körében később kifejtettekre is figyelemmel -, nem vezethetett a felelősség alóli mentesüléshez, a felmentéshez.
- [19] A tényállásban rögzített közlések becsület csorbításra, azaz az emberi méltóság sérelmének okozására való alkalmassága körében az elsőfokú bíróság az ítélet [78] - [82] bekezdésében szintén az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően fejtette ki jogi álláspontját, amellyel a másodfokú bíróság mindenben egyetért. Hiszen a tényállítás, híresztelés törvényi tényállás szerinti fogalmának megvalósulása szempontjából az adott megnyilatkozás önmagában vizsgálendő (BH.2013.204.).
- [20] Ha a megnyilatkozás tény állítása vagy híresztelése, akkor kell vizsgálni azt, hogy a becsület csorbításra objektíve alkalmas-e. Valamely közlés becsület csorbításra való alkalmassága az elsőfokú ítéletben kifejtettek szerint is a sérelem absztrakt lehetőségét jelenti, és nem feltétele a bűncselekmény megvalósulásának, hogy hátrányos következmény a becsület csorbítása ténylegesen be is következzen (Kúria Bfv.1220/2021/6. [35] - [38] bekezdés).
- [21] A tényállásszerűség megállapításához elengedhetetlen emellett az is, amelyre az indokolásban az elsőfokú bíróság is különös gondossággal kitért, nevezetesen, hogy a sérelmezett közlésekben megjelenített személy beazonosítható, felismerhető legyen. Az elsőfokú ítélet [58] - [68] bekezdésben kifejtett elsőbírói indokolással a másodfokú bíróság alapvetően egyetért.
- [22] A védő perbeszédében kitért arra, hogy önmagában a videóriportból, ha az előzmény pótmagánvádas eljárást az olvasó, hallgató nem ismeri, a magánvádlót azonosítani nem tudta volna.
- [23] Ebben a körben helytállóan fejtette ki a védő, hogy a beazonosíthatóság kérdését egy olyan személy szemszögéből kellett megítélni, aki a pótmagánvádas eljárásról nem rendelkezett információkkal, hiszen maga a büntetőeljárás – annak folyamatban léte alatt – nem kapott nagy nyilvánosságot.
- [24] A tényállásban is rögzített videóriportban a 19. percet követően beszél az I. r. vádlott a gyermek apjának barátjáról, „Tomi”-ről és arról, hogy gyermeke előadása szerint „Tomi” mit tett. A videóriport 25. percétől azonban, a riport nyilvános közzétételének, illetve a Magyar Jelen sajtóorgánumban megjelent cikk valódi apropóját adó gyámhatósági eljárásról esik szó, amely az apai kapcsolattartás szabályainak megváltoztatása miatt volt ekkor folyamatban. A riport ezt követő részében a II. r. vádlott mint újságíró saját tartalmakat közöl, hiszen az I. r. vádlottnak vázolja azt a lehetőséget, hogy eltérően szabályozhatják az eddigi kapcsolattartást,

és ha ezt nem teljesíti, akkor az I. r. vádlottat milyen retorziót érhetik a közigazgatási eljárásban, illetve, hogy akár a gyermek védelembe vétele, a szülői felügyeleti jog megváltoztatása, esetleg az I. r. vádlott vonatkozásában a kiskorú veszélyeztetése miatti büntetőeljárás megindulása is bekövetkezhet.

- [25] A videóriport ezen részében az I. r. vádlott hangsúlyozza, hogy a gyermeke elutasítja az apjával való kapcsolattartást, és mivel ő hisz neki, a II. r. vádlott által vázolt lehetséges következményeket is vállalja. A riport vége felé, a 30-31. perctől beszél újra az I. r. vádlott saját kapcsolatáról a gyermek apjával és az apa kapcsolatáról a feltételezett elkövetőkkel.
- [26] A videóriportban a feltételezett elkövető csak „Tomi”-ként megnevezett, az apa keresztnéve is csak a videóriport vége fele hangzik el először, a videóriportból kiderül az is, hogy az I. r. vádlott és a gyermeke is Békéscsabán lakik. Ugyanakkor e közlésben azonban ennél közelebbi információk nem kerültek nyilvánosságra.
- [27] Azonban a védő érvelésével szemben a videóriportot nem lehet elszigetelten vizsgálni, hiszen ahhoz szervesen hozzátartozik a Magyar Jelen online hírportálon megjelent II. r. vádlott által írt, és az I. r. vádlott által jóváhagyott cikk. E cikk azzal címmel lett publikálva, hogy „Az apa két barátja is bántalmazta szexuálisan a gyermeket, a hatóságok és a bíróság szerint nincs bizonyíték”. E cikknek az 1-3. és a 8-10. bekezdése a tényállásban is rögzített pótmagánvádas eljárásból közöl információkat a II. r. vádlott saját szempontú értékelésével. Ezzel együtt a 11. és 12. bekezdésben a magánvádlóról további személyes adatokat is közöl a cikkben a II. r. vádlott, nevezetesen, hogy biztonsági őr és a rendőrség épületében dolgozott.
- [28] Továbbá a videóriportot és a cikket is Füssy Angéla II. r. vádlott a saját Facebook oldalán a tényállás [15] bekezdésében leírt közléssel tette közzé, ezzel felhívta a figyelmet és ajánlotta megismerésre azokat számos követőjének.
- [29] A Facebook bejegyzésben (beharangozó) a magánvádló vonatkozásában már nemcsak a keresztnéve, a munkahelye, de a város is egy közleményben jelenik meg, amelyhez képest a beazonosíthatósága bekövetkezett, ahogy arra a magánvádló helyesen utalt és az ítélet indokolása is tartalmazza: a kommentelők teljes névvel azonosították őt.
- [30] E körben nem foghatott helyt azon védői érvelés, hogy a kommentelők által történt beazonosíthatóság nem róható fel a vádlottaknak. Ugyanis a vádlottak által a tényállásban rögzített három közlésben közölt információk vezettek el oda, hogy mások a magánvádlót azonosítani tudják, méghozzá az előadott múltbéli esemény azon szereplőjeként, aki az I. r. vádlott gyermekét szexuálisan bántalmazta, megerőszakolta. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem - a később kifejtettek szerint –, hogy a közlések apropója, azaz a gyámügyi eljárásról szóló beszámoló, valamint a II. r. vádlott által hivatkozott, a gyermekvédelmi rendszer vélt vagy valós anomáliáinak bemutatása az I. r. vádlott jogi ügyein, és ezen ügyek lehetséges következményein keresztül nem követelte meg kényszerítő szükségszerűséggel, hogy a magánvádlóról olyan információk kerüljenek közlésre, amely útján őt mások – az átlag olvasó - azonosítani tudja.
- [31] Ezért egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a védelmi érveléssel szemben a vád tárgyává tett, több fórumon azonos témájú, egymást kiegészítő tartalommal történt írásbeli, illetve a videóriport révén szóbeli közlések alapján, az egymással összefüggő tartalmi elemek, információk révén vált a magánvádló egyértelműen azonosíthatóvá.
- [32] A magánvádlóra vonatkozó közlések összefüggő állításai pedig arról szóltak, hogy a magánvádló az I. r. vádlott gyermekét három-öt éves korában szexuálisan bántalmazta. E közlés vitathatatlanul súlyosan sérti az emberi méltóságot, a becsületet, amelyből következően az I. r. és a II. r. vádlott cselekménye egyértelműen tényállásszerű.
- [33] Ugyanakkor adós maradt az elsőfokú bíróság az alanyi bűnösség indokolásával. Ugyanis a rágalmozás szándékos bűncselekmény, a bűnösség megállapításához szükséges az is, hogy az

elkövető tudata átfogja, hogy a tényközlés más előtt történik és objektív alkalmas a sértett becsületének csorbítására. Nem feltétele azonban a bűnösségnek a sértési célzat és közömbös a motívum is. Ezért a bűnösség megállapítása szempontjából közömbös a tényállás valótlanságának tudata, a valóságtartalom tisztázatlansága, vagy annak az elkövető tudatában való miként feltevése, feltételezése, és az ebben való jó- vagy rosszhiszeműség.

- [34] A szándékosság megállapításához elégséges, ha az elkövető tudata átfogja, hogy a tényközlés tartalma, az általa állított és/vagy híresztelt tény becsület csorbításra alkalmas (EBH1999.87.BH1999.540.). Mindez azt is jelenti, hogy sem az adott tény valósága, sem a tényközlés közérdekből vagy jogos magánérdekből vezéreltsége, ilyen motívuma, célzata önmagában közvetlenül nem zárja ki a becsület csorbításra alkalmas tartalmú tényközlés jogellenességét.
- [35] Az I. r. és a II. r. vádlott maga sem tagadta, de képzettségük, általános tapasztalataik, különösen a II. r. vádlott esetében az újságírói foglalkozása is, egyértelművé teszi, hogy mindketten tisztában voltak azzal, hogy az általuk közöltek alkalmasak az emberi méltóság, a becsület csorbítására. Ezért a vádlottak cselekménye nem csak tényállásszerű volt, hanem az alanyi oldal, nevezetesen a szándékosságuk is megállapítható.
- [36] Az irányadó bírói gyakorlat szerint ezt követően kell vizsgálni azt, hogy van-e olyan körülmény, amely közvetve, vagy közvetlenül kizárja a jogellenességet. E körben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy ilyen körülmény a jelen ügyben nem merült fel (elsőfokú ítélet [83] bekezdés).
- [37] Az irányadó és töretlen bírói gyakorlat szerint a becsületcsorbításra egyébként objektíve alkalmas tényállítás (híresztelés, tényre közvetlenül utaló kifejezés használata) eleve nélkülözi a jogellenességet,
- ha hivatalos személy által a hivatali hatáskörben ügyintézés során, és azzal összefüggésben történt (ami nem más, mint a hivatásbeli köteleesség teljesítése (BH1991.338., BH1994.295., BH1998.570., EBH2000.295., EBH 2003.846.);
 - ha ügyfél által peres, vagy más jogilag szabályozott (hatósági) eljárásban, jogosultság, illetve kötelezettség gyakorlása során, az adott eljárás tárgyát képező ügy érdemével összefüggésben történt; ideértve a hatósági ügyet megindító magatartást (beadványt) is (BJD1195., BJD3556., BJD4167., EBH1999.4., EBH1999.87., EBH2004.1011., EBH2011.2394., EBH 2014.B.3., BH2004.267., BH2004.305., BH2009.135., BH2014.264.);
 - ha a véleménynyilvánítás (bírálat, jellemzés, nézet és kritika) szabadsága alá tartozik, és hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus vonatkozásában, annak e minőségére tekintettel történt [36/1994. (VI. 24.) AB határozat 3.].
- [38] Ezekben az esetekben a kifogásolt cselekmény nem bűncselekmény, azonban ennek oka nem a tényállásszerűség, hanem a jogellenesség - tehát társadalomra veszélyesség - hiánya (Btk. 4. § (1) bekezdés). Ilyenkor sincs azonban jogellenesség hiánya (azaz a cselekmény jogellenes), ha a megnyilatkozás szándékosan, vagy a foglalkozási, hivatásbeli köteleesség gondatlan megszegéséből fakadóan hamis közlés, vagy gyalázkodó tartalmú [36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolás III/2/2., 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolás 40.].
- [39] A videóriportból, de különösen a Magyar Jelenben megjelent cikkből és a Facebook posztból is kitűnik, hogy a közlés apropóját valójában nem a konkrét büntetőügy, és annak eredménye adta, hanem az I. r. vádlott és gyermeke apjának érintettségével, a kapcsolattartás újra szabályozása vonatkozásában folyó gyámhatósági eljárás. Ebben az eljárásban értelemszerűen ügyfél az I. r. vádlott, a gyermek apja, illetve maga a gyermek volt. Azonban az I. r. és a II. r. vádlott állításait nem a hatósági eljárásban, a szabályozott eljárási keretek között közölte, hanem országos nyilvánosságot adó sajtótermékben, valamint II. r. vádlott a saját Facebook oldalán, ezért a fent említett jogellenességet kizáró ok az ügyben nem áll fel.
- [40] Az elsőfokú bíróság az ítéletének [96] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy a

bíróságok, vagy hatóságok előtt folyamatban lévő eljárások vonatkozásában is a jogellenesség akkor fog hiányozni, ha a közérdeklődéssel érintett ügyekben a sajtóközleményben, az író, a szerkesztő e hivatása teljesítése során a szakmai szabályait betartva végzi a tájékoztatást. Ha az a nyilvános bírósági tárgyalásról, vagy az állami, társadalmi szerv üléséről sajtóban közölt tudósítás, vagy ezen hatóságok tájékoztatásain alapuló közlések, hiszen az Alaptörvény biztosítja a sajtó szabadságát, egyben rögzíti alkotmányos helyét is.

- [41] Ehhez képest nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a videóriport a Magyar Jelen YouTube csatornáján jelent meg, míg az inkriminált cikk pedig a Magyar Jelen, mint sajtótermék platformján került publikálásra. E sajtóorgánum felelős kiadója a Magyar Jelen Alapítvány, ezen orgánumot, a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság nyilvántartásba vette.
- [42] Ezért e két közlés vonatkozásában nem kerülhető meg a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Sajtó tv.) rendelkezéseinek vizsgálata, mint ahogyan az Alaptörvény IX. cikke sem, amely utóbbi (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, és a (2) bekezdés deklarálja, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. Ugyanakkor az Alaptörvény e cikkének (4) bekezdése azt is rögzíti, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása nem irányulhat más emberi méltóságának megsértésére.
- [43] Ezen alaptörvényi rendelkezésekkel összhangban a Sajtó tv. 10. §-a bontja ki azon alapjogot, amely szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A média rendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.
- [44] Ugyanakkor a sajtó szabadságát deklaráló 4. §-ban a (3) bekezdés előírja, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiség jogainak sérelmével.
- [45] Az elkövetés időpontjában a 2024. év elején megindult úgynevezett „Kegyelmi botrány”, majd az ezt követően nyilvánosságra került újabb ügyek révén, amelyek a javítóintézetek és az állami gondoskodást nyújtó gyermekek ellátását szolgáló intézmények működésével, az ott dolgozók esetleges visszaéléseivel voltak kapcsolatosak, Magyarország gyermekvédelmi rendszerének problémái a közérdeklődés homlokterébe kerültek.
- [46] Ezért a sajtótermékben megvalósuló közlések esetében nem mulasztható el az alapjogi kollízió ilyen szempontból történő vizsgálata sem
- [47] Az Alkotmánybíróság gyakorlata a véleménynyilvánítás szabadságból eredeztetően rögzíti azt, hogy a szólás szabadságának biztosítása érdekében a sajtószabadság megfelelő érvényesülését is biztosítani kell, mert ez az egyén és a közösség szempontjából kiemelt jelentőségű jogként értelmezendő. Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a bűncselekmény jogi tárgya a személyiségjogok részét képező becsület, és ezért élvez büntetőjogi védelmet a társadalmi megbecsülés és az emberi méltóság. E két alapjog számos esetben összeütközésbe kerül, konkurál egymással.
- [48] A társadalmi megbecsülés a személyről kialakult kedvező megítélés, a személy tulajdonságának, magatartásának környezetében meglévő elismertsége. A méltóság az embert adottságától függetlenül megillető bánásmód igénye. A méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő [64/1991. (XII. 17.) AB határozat indokolás D/2/b) pontja], az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében deklarált méltósághoz való jog egyik funkciója az egyenlőség biztosítása [34/1992. (VI. 1.) AB határozat indokolás III/4/3. pontja; vö. Alaptörvény (2011. április 25.)]

Szabadság és Felelősség Rész II. cikk].

- [49] Az emberi méltóság a magánszféra oltalma a sajtószabadság és a közösség tájékoztatáshoz való joga, mint alkotmányos alapjoggal szemben időnként háttérbe szorítható, de csak kivételesen és rendkívül indokolt esetekben. Ilyen lehet, amikor kiemelkedő súlyú bűncselekményekről kíván, akár ismételten is beszámolni a sajtó. Ilyen kiemelkedő jelleg tulajdonítható az olyan eseteknek is, amelyeket jelentős értékre követnek el, az elkövetési tárgy kiemelkedő, vagy a bűncselekmény büntetési tétele igen magas lehet. Ezekben az esetekben fokozott érdek fűződik ahhoz, hogy a társadalom megfelelő ismereteket szerezzen az eseményekről, mivel az alapul szolgáló cselekmények éppen a társadalom jogszerű, békés működése ellen hatnak. A jelentős súlyú bűncselekmények elkövetése és a következmények közérdeklődésre tarthatnak számot, és ezekben az esetekben a sajtószabadság érvényesülésének kell elsőbbséget biztosítani.
- [50] Azaz, kiemelt súlyú bűncselekménnyel kapcsolatos eseményekről a sajtó beszámolhat, ennek során akár még az érintett nevét és egyéb személyes adatát is feltüntetheti, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok megsértése nélkül is. [BDT2016.3455.]
- [51] Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) több ítéletében kifejtette, hogy alapvető fontosságú az a szerep, amit a sajtó egy demokratikus jogállamban játszik (például Castells kontra Spanyolország). A bíróság következetesen elismeri a nyilvánosság jogát arra, hogy közérdekű információkhoz hozzáférjen. A sajtó feladatai közé tartozik a kötelezettségei és felelősség tiszteletben tartása mellett a tájékoztatás mind a politikai kérdésekről, mind más közérdekű kérdésekről, azonban nem hághat át különösen mások jó hírnevét, jogait illetően bizonyos meghatározott korlátokat. De a sajtóra hárul a közérdeklődést keltő ügyekben információkat és eszméket közölni a nyilvánossággal ehhez pedig joga van arra, hogy ezekről is értesüljön.
- [52] Egy gyermek sérelmére elkövetett szexuális visszaélés vagy erőszak nyilvánvalóan kirívóan súlyos bűncselekmény.
- [53] A már írtak szerint az elkövetés időpontjában a gyermekvédelem a közbeszéd fókuszában volt. Ugyanakkor a hivatkozott közbeszéd nem egyedi esetekre és a sértettek tragédiájára, vagy az elkövetőkre fókuszált, hanem alapvetően az állam felelősségére, az állam által működtetett gyermekvédelmi rendszer visszásságaira. E tények, vélemények valóban közvetlenül közügynek minősülnek. Értelemszerűen az esetleges visszásságokat az egyedi esetekben megszólaló áldozatok beszámolóin keresztül is megjelenítheti a sajtó.
- [54] Azonban a jelen ügy tárgyát képező tényállításoknak, a rágalalmazást megvalósító közlésekben az I. r. és a II. r. vádlott narratívája nem arról szólt, hogy akár a büntetőeljárásban, de még inkább az éppen folyó gyámügyi eljárásban alkalmazandó jogszabályok miatt rosszak, vagy miért nem töltik be eredeti céljukat. Mint ahogyan arról sem szóltak, hogy a gyámügyi ügyintézők, és rajtuk keresztül az eljáró hatóság ügyhöz való hozzáállása, és az érintett személyekkel való bánásmódja miatt és mennyiben nem felel meg a gyermekvédelmi célok teljesítésének. Azaz közléseik valójában nem a közügyek megvitatása körébe estek, nem is vitték előre, az egyébként rendkívül fontos közügy megvitatását, és a megoldások keresését.
- [55] A kritika, a vélemény kimerült abban, hogy a vádlottak kifejtették, hogy nem értenek egyet a büntetőügyben hozott jogerős bírósági döntéssel, mert szerintük a bíróságnak el kellett volna fogadnia a gyermek és az I. r. vádlott vallomását és az I. r. vádlott által felkért szakértők véleményeit. Azonban nyilvánvaló, hogy egy adott konkrét ügyben a bíróság mérlegelésének eredménye, és az érintett személy részéről az azzal való egyet nem értés önmagában – egyéb körülmények híján - nem közügy.
- [56] Jelen ügyben a vádlottak arra is hivatkoztak, hogy a sérelmezett közlésekből kiderül az is, hogy a gyermek sérelmére elkövetett feltételezett bűncselekmény vonatkozásában lefolytatásra került a büntetőeljárás, és az jogerősen le is zárult, mégpedig a terheltek, így a

magánvádló felmentésével. Ugyanakkor a vádlottak a bizonyítottság hiányából fakadó felmentés magánvádló személyére vonatkozó jog által biztosított és védett következményét nem vonták le, azt szándékosan nem tartották tiszteletben.

- [57] Ugyanis a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról a törvényben szabályozott eljárás során véglegesen döntenek (a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXV. törvény 2. § (1) bekezdés). A Be. 456. § (1) bekezdése értelmében a büntetőbíróság jogerős ügydöntő határozata mindenkire kötelező rendelkezést tartalmaz a vádról, illetve a terhelt büntetőjogi felelősségéről a büntetőjogi következményről vagy ezek hiányáról. Az ügydöntő határozat a jogerőre emelkedést követően kizárólag a rendkívüli jogorvoslattal, vagy különleges eljárás eredményeként változtatható meg.
- [58] A büntető ügyben hozott jogerős döntés lényege, hogy a magánvádló az ellene emelt szexuális erőszakra vonatkozó vádban nem bűnös. Az alaptörvény XVIII. cikk (2) bekezdése mindenkinek biztosítja az ártatlanság vélelmét, nevezetesen senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozattal nem állapította meg (Lásd még Be. 1. §).
- [59] A pótmagánvádas eljárásban hozott jogerős bírósági döntés alapján tehát a magánvádlót megilleti az ártatlanság véelme, és mivel a bíróság határozata mindenkire kötelező, senki, így sem a sajtó, sem az ítélettel egyet nem értő érintett személy, akár még a büntetőügy sértettje sem állíthatja azt a továbbiakban mások előtt a felmentett személy becsületének sérelme nélkül, hogy a bűncselekményt elkövette.
- [60] A korábban kifejtettek alapján a súlyos bűncselekményt elkövetők ellen folyamatban lévő büntetőeljárásból, különösen akkor, ha a terhelt közszereplő és valóban egy közösséget, vagy közügyet érint a büntetőeljárás tárgya, akár már az eljárás alatt - a jogerős bűnösség megállapítását megelőzően - is az erről adott sajtó tájékoztatókban megengedhető lehet az érintett személy azonosítható megjelölése. A jogerős elítélést követően, ha kiemelt vagy súlyos bűncselekményekről van szó, és/vagy valamely közérdek - a közlés egyéb kontextusra figyelemmel - ezt indokolja, még akár évekkel később is megengedhető lehet az érintett személy azonosítható módon történő megjelenítése a nagy nyilvánosság előtt. Azonban a megjelenítés soha nem lehet öncélú, azt csak a közérdek indokolhatja; az öncélú közlések esetében az alapjogi kollízió az emberi méltóság védelme javára dől el.
- [61] Jelen esetben azonban fent írt körülmények közül egyik sem állapítható meg, ezért a jogerős felmentésre figyelemmel a magánvádló emberi méltóságának, magánszférájának, becsületének védelme, és esetében a tūrés kötelezettsége ugyanolyan megítélés alá esik, mint bárki más olyan személyé, aki az érintett büntetőeljárásban terheltként nem vett részt.
- [62] A védő hivatkozott arra is, hogy valójában a videóriportban bűnügyi tudósításra került sor. Ezen érvelést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak, mert a már ismertetettek szerint a videóriport, a cikk és a Facebook poszt apropóját nem a büntetőeljárás képezte, vagy annak az eredménye, hanem annak következtében a gyermek apja által kezdeményezett gyámügyi eljárás. Valójában nem történt más, mint a gyámhatóság I. r. vádlott számára esetleges kedvezőtlen döntését megelőzendő került bemutatásra az I. r. vádlott és gyermekének esete.
- [63] Ehhez, objektív szempontok szerint szükségesnek értelmezhető, hogy a láthatással kapcsolatos hatályos rendelkezések, méghozzá a felügyelt láthatás előzményeként a büntetőeljárást feleleveníti az I. r. vádlott a II. r. vádlott asszisztálásával, és az I. r. vádlott esetében egyébként érthető túlzott érzelmei töltettel. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a valódi - a gyámhatóság döntésnek befolyásolása az I. r. vádlottnak kedvező döntés érdekében – cél eléréséhez egyáltalán nem volt szükséges a magánvádló azonosítható bemutatása. Az I. r. és a II. r. vádlott az álláspontját, a nyomozó hatósági és a bírósági eljárással szembeni kritikáját, a bíróság jogerős döntésével való egyet nem értését, és ennek indokait akként is kifejthette volna, hogy a magánvádló azonosíthatóságát elkerüli. Rámutat arra is a bíróság, hogy a

videóriport egyértelműen felvett és szerkesztett anyag, a riportban elhangzó tartalmak a II. r. vádlott felügyelte és döntése alapján kerültek közzétételre.

- [64] Ugyanakkor a teljesség érdekében rámutat arra is a másodfokú bíróság, hogy az ítélkezési gyakorlat egységes abban, hogy a rágalmazás jogellenességet valóban kizárja a bírósági tárgyalásról, vagy általában a folyamatban lévő büntetőeljárásról a hatóság tájékoztatásán alapuló sajtótudósítás. Sajtóközlemény esetében az egész és a részek vizsgálata alapján kell és lehet állást foglalni abban, hogy valóban bűnügyi tudósításról volt-e szó, azaz az abban foglalt és a magánvádlót érintő tények közlése az újságíró részéről a közvélemény megfelelő tájékoztatásához mennyire volt szükséges.
- [65] Ugyanis egy újságcikk esetében sem vezethet a bűnügyi tudósítás oda, hogy annak leple alatt bármilyen, a becsület csorbítására egyébként alkalmas tényközlés történjék akként, hogy a közlésért a büntetőjogi felelősség megállapításának lehetősége ab ovo kizárva legyen a sajtószabadság biztosításának égisze alatt.
- [66] Így tartalmilag nem tekinthető bűnügyi tájékoztatás sajátosságának és a sajtószabadság védelme alá esőnek az, hogy a tudósítást közreadó a lehetséges és a bíróság által még akár nem vizsgált bizonyítékokat, vagy az ügyben már vizsgált bizonyítékok köréből egyeseket kiragad, azokat ismerteti, míg az egyéb bizonyítékokat, vagy egy már megszületett bírósági döntés esetén, a bírói érvelést egyoldalúan mutatja be. Az ilyen kiragadás önkényes, mert a cikkíró választásától függ, valamint az önmagában hozzáfűzött kommentár és magyarázat ezt az egyoldalúságot tovább mélyíti (BH1999.434. II.).
- [67] Jelen esetben a videóriport, a cikk és a poszt alapján is az állapítható meg, hogy az I. r. vádlott, mint a büntetőeljárás pótmagánvádlója, az eljárásban felvett bizonyítási eljárásból csak a saját álláspontja szerint a magánvádló bűnösségét igazoló bizonyítékokat ismertette a közlésben, és a II. r. vádlott erre erősített rá, holott a pótmagánvádló I. r. vádlott értelemszerűen, míg a II. r. vádlott, saját a jelen eljárásban tett nyilatkozata alapján a teljes eljárási iratanyagot, így valamennyi bizonyítékot, valamint az első- és másodfokú határozatot is ismerte.
- [68] Ezért az egyoldalúság miatt is a hivatkozott bírói joggyakorlatot igazító eseti döntés nyomán sem tekinthetők bűnügyi tudósításnak a sérelmezett közlések.
- [69] Továbbá a II. r. vádlott által saját Facebook oldalán történt, a tényállásban rögzített szövegű posztolás nem esik a Sajtó tv. hatálya alá, és e bejegyzés vonatkozásban a sajtószabadság alapjoga sem értelmezhető. A saját Facebook oldal nem sajtótermék, nincs felelős, a sajtóra vonatkozó szabályok megszegése miatt számon kérhető szerkesztője sem. Ezért e közlés ugyanolyan megítélés alá esik, mint bárki más közlése, és az azért való felelősség megítélése sem alakul másként független attól, hogy a II. r. vádlott foglalkozása újságíró. [BDT2026.5044.]
- [70] Rámutat arra is a bíróság, hogy egy jogerős bírósági döntés érvelésével, indokolásával nem feltétlenül kell mindenkinek egyetértenie, lehet ezzel kapcsolatban eltérő véleménye bárkinek. Ez azonban mit sem változtat azon, hogy a bíróság jogerős döntése, a rendelkezés, mindenki számára kötelező, és azt - a jogállam egyik alapvetéseként - mindenki köteles tiszteletben tartani. Ezért a leírtakra figyelemmel, a büntetőeljárásában érintett, de jogerősen felmentett személy ártatlanságát kétségbe vonó olyan közlések, amelyek olyan adatokat (is) tartalmaznak, méghozzá szükségtelenül, amelyek alapján az érintett személy felismerhető, az az érintett személy emberi méltóságának sérelmével jár, és jogellenességet kizáró ok hiányában - mint jelen esetben is - bűnfelelősség megállapításához vezet.
- [71] Ugyanakkor nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság [85] bekezdésében adott indokolásával, figyelemmel arra, hogy a tényállás irathűen tartalmazza a [32] bekezdésében, hogy a pótmagánvádas eljárásban a magánvádló és társai felmentéséhez a kétséget kizáró bizonyítottság hiánya vezetett.

- [72] Ez azonban nem változtat azon a körülményen, hogy a jogerőre emelkedést követően már a teljeskörűen érvényesülő ártatlanság védelme mellett, az esetleges bírósági határozatok kritikáját, a bírósági döntéssel való egyet nem értéssel kapcsolatos véleményt, álláspontot csak olyan formában lehet kifejezni, amely alapján az ügyben korábban érintett terhelt(ek) azonosítását – leginkább azon személyek számára, aki az ügyet nem ismerik - nem teszi lehetővé. Azaz, a büntetőügy felmentett terheltjét megilleti az anonimitás a jóhírneve, a becsülete és a magánszférájának védelme okán.
- [73] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ügyben a valóság bizonyítás elrendelésének nem volt helye (elsőfokú ítélet [94] bekezdés). A bírói gyakorlat szerint ugyanis, ha a vád tárgyává tett cselekmény tényállásszerű és az elkövető alanyi bűnössége is megállapítható, ellenben jogellenességet kizáró ok sem állapítható meg az ügyben, akkor vizsgálni kell azt a kérdést is, hogy a valóság bizonyításának helye lehet-e.
- [74] A törvény értelmében, ha a becsület csorbításra alkalmas közlést közérdek vagy jogos magánérdek indokolta, és az állított vagy híresztelt tény valós, akkor a valóság sikeres bizonyítása a Btk. 15. § h) pontja szerinti büntethetőséget kizáró ok a Btk. 229. §-ára figyelemmel. Ugyanis a valós tények közlésének pozitív célja és méltányolható motívuma, így a közérdek vagy a jogos magánérdek indokolatlanná teheti a büntetést. A cél és a motívum tehát nem közvetlenül, hanem csupán közvetve a valóság bizonyítás megengedhetőségének kérdésében ható hatósági döntésen és a bizonyítás sikerén befolyásolja az elkövető büntethetőségét (36/1994. (VI.24.) AB határozat indokolás II/3/3.).
- [75] A korábban kifejtettek alapján értelemszerűen a közérdekből való indokoltság a közlés tartalmát és teljes kontextusát tekintve szóba sem jöhet, hiszen az I. r. és a II. r. vádlott által a magánvádlónak tulajdonított bűncselekmény elkövetése körében a büntető bíróság már jogerős felmentő rendelkezést hozott.
- [76] Az ilyen ügyekben ugyanis csak ott ragadható meg a közérdek, hogy a társadalom jogilag védett egyben támogatott igénye az, hogyha felmerül egy ilyen bűncselekmény gyanúja, akkor a megfelelő jogi eljárás lefolytatásra kerüljön, és a szabályozott jogi keretek között a bűnösség kérdésében az Alaptörvény szerint döntésre jogosult, egyben köteles bíróság a bizonyítékokat vizsgálja meg, és a büntetőjogi felelősség körében hozzon döntést. Ez a közérdekű igény pedig jelen ügyben a pótmagánvádas eljárással teljesült.
- [77] A korábban írtak alapján a magánvádló vonatkozásában a jelentős magánérdek fennállta sem állapítható meg. Ahogy azt már a másodfokú bíróság korábban kifejtette, legfeljebb az aktuálisan folyó gyámügyi eljárásban az I. r. vádlott számára kedvező döntés értelmezhető jelentős magánérdeknek, azonban ezen magánérdek érvényre juttatásához teljesen szükségtelen volt a magánvádló vonatkozásában annak nyilvános állítása, hogy a bűncselekményt mégis elkövette. Ugyanis a gyámügyi eljárásban e kérdésben értelemszerűen az eljáró hatóságnak döntési kompetenciája, hatásköre nincs.
- [78] Ehhez képest csak másodsorban releváns az elsőfokú ítélet [100] bekezdésében kifejtett, jogilag azonban helyes azon érvelés, hogy a jogerős felmentést követően a Be. 456. § (1) bekezdésének második mondatára figyelemmel csak rendkívüli büntető jogorvoslati eljárásban lenne lehetséges bizonyítást felvenni arra, hogy a felmentés ellenében a magánvádló a bűncselekményt mégiscsak elkövette. Értelemszerűen a jogrendszer egyik alapját képező jogerő megtörése, vagy a jogerős döntéssel szembeni bizonyításnak pedig nem lehet tere egy a jogerős döntéssel záruló eljárástól eljárásjogi értelemben független magánvádas eljárás.
- [79] Mindezekre figyelemmel a valóság bizonyításnak az ügyben helye nem volt, és a már írtak alapján a tényállásszerűség, az alanyi bűnösség és a jogellenesség hiánya okán az I. r. és II. r. vádlott bűnösségének megállapítása törvényes.
- [80] Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét a Btk. 226. § (1) bekezdés

3. fordulata szerinti rágalmazásnak, és az elsőfokú ítélet [89] bekezdésében kifejtett jogi indokolás is mindenben helytálló, amely szerint a (2) bekezdés b) pontja szerint nagy nyilvánosság előtt elkövetettnek minősül a cselekmény.

- [81] Helytálló indokát adta annak is az elsőfokú bíróság az ítélet [90] bekezdésében, hogy a Btk. 226. § (2) bekezdés a) pontja szerinti aljas indokból való elkövetés miatt nem állapítható meg az ügyben.
- [82] Ugyanakkor nem értett egyet a másodfokú bíróság a Btk. 226. § (2) bekezdés c) pontja szerinti jelentős érdeksérelem, mint eredmény minősítő körülmény megállapításával.
- [83] Az elsőfokú bíróság helytállóan idézte a törvény kommentárjának álláspontját, amelyet eseti irányadó határozattal is okszerűen támasztott alá. A [87] bekezdésben az elsőfokú bíróság ugyan megállapította, hogy nem vonta kétségbe a magánvádló által e körben elmondottakat, így azt, hogy a sérelmezett közlések okán került sor a munkaviszonyának a megszüntetésére, és hiúsult meg egy másik munkaviszony létesítése.
- [84] Azonban az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerinti történeti tényállásban a jelentős érdeksérelem esetlegesen megalapozó eredményt hordozó tényt egyáltalán nem állapított meg. A bűncselekmény minősítése azonban csak és kizárólag a tényállásban, így a történeti részben, avagy a vádlott személyi körülményeire és előéletére vonatkozóan rögzített tényeken alapulhat, bizonyíték megjelölésen, vagy az azzal kapcsolatos érvelésen nem.
- [85] Ehhez képest másodlagos kérdés az, amire a védő perbeszédében hivatkozott, nevezetesen, hogy a magánvádló vádban rögzített állítását csak a magánvádló tanúvallomása, mint bizonyíték támasztotta alá, egyéb bizonyítást a magánvádló nem ajánlott fel e tények igazolására, és ilyen bizonyítást a bíróság nem is folytatott le.
- [86] A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az alanyi és a tárgyi tényezőket alapvetően helyesen vette számba. Az I. r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények körében részletezett speciális bűnismétlői mivolt csak annyi kiegészítésre szorul, hogy jelen ügy magánvádlójával szemben elkövetett rágalmazás vétsége miatt is már korábban felelősségre vonta a bíróság az I. r. vádlottat, méghozzá a Békéscsabai Járásbíróság 13.B.80/2022/18. számú, a Gyulai Törvényszék 12.Bf.36/2023/11. számú határozatával jogerőre emelkedett ítélettel.
- [87] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a megállapításra, hogy az egyébként kettő évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett minősített rágalmazás vétsége miatt mind az I. r., mind a II. r. vádlott esetében a büntetés kiszabási célok eléréséhez a szabadságvesztés büntetés kiszabása nem indokolt a cselekmény tárgyi súlya, illetve a vádlottak vonatkozásában megállapítható alanyi büntetési tényezők okán. Ezért helyesen döntött a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a pénzbüntetés kiszabása mellett.
- [88] A napi tételek számát az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott esetében a speciális bűnismétlői mivolthoz képest helyesen állapította meg. A II. r. vádlott esetében a belső arányosság indokolta ugyanezen mértékű pénzbüntetés kiszabását, figyelemmel arra, hogy a II. r. vádlott újságírói hivatása szabályai szerint magasabb elvárhatósággal érintett, így magasabb felelősséggel is tartozik, hiszen a sérelmezett tények újságíróként történő közlésével az olvasókban a tények hitelességét fokozta, azok valósnak elfogadást erősítette meg.
- [89] Az egy napi tétel összegének meghatározása is helyes. Bár az I. r. vádlott esetében két kiskorú eltartott mellett az ismert jövedelem alacsonynak tűnik, azonban töretlen azon bírói gyakorlat, amely szerint a pénzbüntetés napi összegének megállapítása során azt kell figyelembe venni, hogy a vádlott a pénzbüntetést a törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családtagjai minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül, de akár részletekben is képes legyen megfizetni. Ellenkező esetben a büntetés súlytalanná válna, hiszen ha nem okozna nehézséget a büntetés kifizetése, valójában elveszítené a büntetés

jellegét.

- [90] A II. r. vádlott személyi körülményei nem ismertek, azonban újságírói hivatását aktívan gyakorolja, így értelemszerűen rendszeres jövedelme, keresete van, amely mellett az elkövetéskor hatályos Btk. 50. § (3) bekezdése szerint az egy napi tétel összegének legkisebb összege 1.300 forint volt. E napi tétel értelemszerűen a létminimum alatt élők esetében tűnik alkalmazhatónak, a II. r. vádlott vonatkozásában azonban ilyen körülmények az ügyben nem voltak megállapíthatók.
- [91] Az elsőfokú bíróság a feljelentési illethekek magánvádló részére történő visszatérítéséről a törvénynek megfelelően rendelkezett.
- [92] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a magánvádló jogi képviselőjének indítványa ellenében a Be. 145. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bünygyi költségről, az elsőfokú ítélet [110] bekezdésében megjelölt jogszabályok rendelkezéseire is figyelemmel nem döntött az elsőfokú bíróság. Azonban az ítélet szóbeli indokolása során ebben a körben részletesen kifejtette abbéli álláspontját a bíróság, hogy a jogerőre emelkedést követően - helyesen - egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban a jogi képviselő által benyújtott tételes kimutatás - amely alapvetően csak a felmerült költségekre vonatkozhat - kívánja elbírálni a jogi képviselő indítványát. Az egyfokú eljárás elkerülése érdekében ezért a másodfokú bíróság a megváltoztató rendelkezések között ezen bünygyi költségre vonatkozó rendelkezéseket nem pótolta, azonban felhívja az elsőfokú bíróságot a Be. 785. § (4) bekezdésére figyelemmel, hogy hivatalból indítsa meg a magánvádló jogi képviselője díjának és költségének megállapítása érdekében az egyszerűsített felülvizsgálati eljárást.
- [93] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján azt helybenhagyta.
- [94] A fellebbezési jogot a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése zárja ki.

Gyula, 2026. augusztus 27.

dr. Kocsár Szilárd s.k.
a tanács elnöke

dr. Varga Magdolna s.k.
előadó bíró

dr. König Marianna s.k.
bíró

A Békéscsabai Járásbíróság 8.B.73/2025/28. számú ítélete a Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.112/2026/10. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2026. év augusztus hó 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Gyula, 2026. augusztus 27.

dr. Kocsár Szilárd s.k.
a tanács elnöke